

C-7/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. január 8.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bezirksgericht Bleiburg (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. november 6.

Felperes:

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

Alperesek:

CB

DF

GH

Az alapeljárás tárgya

Szlovén szabályozás, amely végrehajtható okirat nélkül hozott végrehajtási végzéssel szembeni egyedüli jogorvoslatként olyan indokolással ellátott kifogást tesz lehetővé, amelyet szlovén nyelven nyolc napon belül kell benyújtani – E határidőnek Ausztriában székhellyel rendelkező olyan adós általi elmulasztása, amelynek osztrák ügyvédi irodája az indokolással ellátott kifogást a végzés kézbesítésétől számított 12 napon belül szlovén nyelven terjesztette elő – Ügyvédi felelősség – A szabályozásnak az uniós joggal való vitatott összeegyeztethetősége

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

Az uniós jog értelmezése az EUMSZ 267. cikk alapján

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- a) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével, valamint a tényleges érvényesülés és egyenértékűség elvével (az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése szerinti lojális együttműködés elvével) összefüggésben a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 36. és 39. cikkét, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely szerint a bíróság előzetes kontradiktórius eljárás lefolytatása és végrehajtható okirat nélkül kizárólag a végrehajtást kérő fél állításai alapján meghozott végrehajtási végzésével szembeni egyedüli jogorvoslat az a kifogás, amelyet nyolc napon belül e tagállam nyelvén kell benyújtani akkor is, ha a végrehajtási végzést másik tagállamban olyan nyelven kézbesítik, amelyet a címzett nem ért, és a kifogást annak tizenkét napon belüli benyújtása esetén már elkésztésként elutasítják?
- b) Úgy kell-e értelmezni a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvével összefüggésben az iratkézbesítésről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti intézkedés, amely előírja, hogy a címzettnek az iratátvétel megtagadáshoz való jogáról történő tájékoztatásáról rendelkező II. mellékletben található formanyomtatvány egy héten belüli határidővel történő kézbesítésével egyúttal az egyidejűleg kézbesített végrehajtási végzéssel szemben lehetséges azon jogorvoslat benyújtásának határideje is megkezdődik, amely tekintetében nyolc napos határidőt írtak elő?
- c) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely a végrehajtási végzéssel szembeni jogorvoslatként a kifogást írja elő, amelyet indokolással együtt nyolc napon belül kell benyújtani, és e határidő akkor is alkalmazandó, ha a végrehajtási végzés címzettje másik tagállamban rendelkezik székhellyel, és a végrehajtási végzést se nem azon tagállam hivatalos nyelvén szövegezték meg, amelyben a végrehajtási végzést kézbesítik, sem pedig azon a nyelven, amelyet a határozat címzettje megért?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta), 47. cikk

EUSZ 4. cikk (3) bekezdése, EUMSZ 18. cikk (1) bekezdése

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU rendelet (a továbbiakban: 1215/2012 rendelet), 36. és 39. cikk

A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkézbesítés), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1393/2007 rendelet), 8. cikk

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) (a végrehajtási és a biztosítási intézkedési eljárásról szóló szlovén törvény) 9., 53., 58. és 61. cikk

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes, az LKW Walter internationale Transportorganisation AG, egy osztrák cégjegyzékbe bejegyzett társaság, amely nemzetközi árukereskedelemmel foglalkozik.
- 2 2019. október 30-án az Okrožno sodišče v Ljubljani (ljubljanai regionális bíróság, Szlovénia) postai úton 17 610,00 euró kamatokkal növelt összegének végrehajtásáról szóló szlovén nyelvű végzést kézbesített a felperes részére, amellyel a Transport Gaj d.o.o. társaság a felperes több szlovén társasággal szembeni követelését foglalta le. E levél csak 2019. november 4-én érkezett meg a felperes társaság jogi osztályára, mivel november 1. Ausztriában munkaszüneti nap volt, amelyet hétvége követett. Ugyanezen a napon a jogi osztály e-mailben – amelyhez a végzést csatolták – arra kérte a vállalkozást Szlovéniában egy jogvitában képviselő ügyvédi irodát, hogy vizsgálják meg a dokumentumot. Azt követően, hogy a jelen ügyben már alperes ügyvédek kijelentették, hogy a kézbesítéstől számított nyolc napon belül indokolással ellátott kifogást kell benyújtani, a felperes azt kérte az alperesektől, hogy ezt tegyék meg a nevében, majd a kifogást 2019. november 11-én benyújtották. A végrehajtási végzést ugyanakkor nem jogerős végrehajtható okirat, hanem csak számlák alapján hozták meg. A Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) (a végrehajtási és a biztosítási intézkedési eljárásról szóló szlovén törvény) 9. cikkének (3) bekezdése, 53. cikkének (2) bekezdése és 61. cikkének (2) bekezdése a bizonyító erejű okiraton alapuló végrehajtás tekintetében előírja, hogy a kérelemnek helyt adó végrehajtási végzessel szemben a végzés kézbesítésétől számított nyolc napon belül kifogás nyújtható be, amelyben elő kell adni a kifogás alapjául szolgáló tényeket, és elő kell terjeszteni a megfelelő bizonyítékokat.
- 3 Azt követően, hogy a felperes határidőn belül kifizette az előírt eljárási illetéket, az Okrožno sodišče v Ljubljani (ljubljanai regionális bíróság, Szlovénia) 2019. december 10-én a kifogást elkésztésként elutasította, mivel azt több mint nyolc nappal azután nyújtották be, hogy a végrehajtási végzést kézbesítették a felperesnek.
- 4 Az alperesek a felperes nevében alkotmányellenességre és uniós joggal való összeegyeztethetlenségre hivatkozva fellebbezést nyújtottak be az elutasító

határozattal szemben, amelyet azonban a Višje sodišče v Mariboru (maribori felsőbbíróság, Szlovénia) elutasított. Ennélfogva a végrehajtási végzés jogerőssé és végrehajthatóvá vált, ezt követően pedig a felperes kifizette a teljes követelést.

- 5 A Bezirksgericht Bleiburg (bleiburgi kerületi bíróság, Ausztria) előtt előterjesztett keresetével a felperes az alperesektől ügyvédi felelősség címén 22 688,09 euró kamatokkal növelt összegét követeli, mivel az alperesek elmulasztották a határidőt. A 2020. július 10-én kibocsátott fizetési meghagyással szemben az alperesek ellentmondást terjesztettek elő. Ebben az eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztenek elő.

Az alapeljárás feleinek főbb érvei és az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 6 Az alperesek azt állítják, hogy az indokolással ellátott kifogás benyújtására nyitva álló nyolc napos határidő nem egyeztethető össze az uniós joggal. Amennyiben a szlovén bíróságok helyesen alkalmazták volna az uniós jogot, a kifogást határidőn belül terjesztették volna elő, és a felperest nem érte volna kár. Ezenkívül a kézbesítésre szabálytalanul került sor, mivel a címzettnek az 1393/2007 rendelet 8. cikke szerinti, iratátvétel megtagadáshoz való jogáról történő tájékoztatása (II. formanyomtatvány), amelyet a levélküldeményhez német nyelven csatoltak, a szlovén nyelvű végzés további tizenkét oldala között volt, és így azt a felperes nem vette észre. Ezenkívül a végzés Szlovénián kívül nem végrehajtható, mivel nem felel meg a végrehajthatóság megerősítésére vonatkozó, 1215/12 rendelet 36. és 39. cikke szerinti alapvető feltételeknek. A felperesek álláspontja szerint az a tény, hogy a végzés a Szlovén Köztársaság területén végrehajtható, a felperessel szembeni, EUMSZ 18. cikk (1) bekezdése értelmében vett, székhelyén vagy állampolgárságán alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül.
- 7 A kérdést előterjesztő bíróság **az első kérdés tekintetében** kifejti, hogy a tényleges érvényesülés elvének tiszteletben tartása mellett a kifogás rövid határideje adott esetben nem felel meg az 1215/2012 rendelet Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett 36. és 39. cikkének, és hivatkozik a Bíróság 2018. szeptember 13-i Profi Credit Polska S.A. ítéletére (C-176/17, EU:C:2018:711), amelyben a Bíróság már megállapította, hogy a kéthetes határidőt előíró nemzeti eljárási rendelkezés sérti a hatékony jogorvoslathoz való jogot. Ettől az ügytől eltérően jelen ügyben ugyan sem fogyasztókkal kötött szerződésekről, sem váltóról nincs szó, azonban az említett ítélet – különösen a 64–67. pont – lényeges megállapításai jelen ügyre is alkalmazandók, mivel jelen ügyben is indokolással ellátott kifogást kell határidőn belül benyújtani, és az illetéket határidőn belül kell megfizetni. A kifogás rövid határideje a szlovén jogirodalom szerint is veszélyezteti, illetve sérti az alperesnek az EJEE 6. cikke, illetve a Charta 47. cikke szerinti jogait, különösen, ha a alperes valamely másik tagállamban telepedett le. Az ilyen alperesnek gyorsabban kell reagálnia, mint a Szlovéniában székhellyel rendelkező adósnak, mivel a végzésről, a bizonyítékként benyújtott iratokról és a kifogásról is fordítást kell készíttetnie, ami sok időt vesz igénybe. A

végzés az 1215/2012 rendelet 36. és 39. cikke alapján Ausztriában is elismerhető és végrehajtható, amelynek során az osztrák bíróságok a végzést tartalmilag nem vizsgálhatják.

- 8 A **második kérdés illetően** a bíróság kifejti, hogy kétségei vannak a határidők folyásának az 1393/2007 rendelet 8. cikke szerinti iratátvétel megtagadáshoz való jogra tekintettel történő helyes értelmezésével kapcsolatban, amely rendelkezés szerint a II. mellékletben található formanyomtatvány felhasználásával arról tájékoztatják a címzettet, hogy megtagadhatja a kézbesítendő irat átvételét a kézbesítés alkalmával, illetve az iratnak a kézbesítéstől számított egy héten belül az átvevő intézmény számára történő visszaküldésével, ha az irat nyelvét nem érti. Miközben a szlovén bíróság nyilvánvalóan a visszaküldésre és az átvétel megtagadására nyitva álló egyhetes határidő, valamint a végzéssel szembeni kifogás benyújtására előírt határidő párhuzamos megindulásából indult ki, a kérdést előterjesztő bíróság úgy értelmezi a 8. cikket, hogy a kifogás esetleges benyújtásának határideje csak azt követően kezdődik meg, hogy az átvétel megtagadására nyitva álló egyhetes határidő lejárt. Ellenkező esetben ugyanis az az adós, aki nem érti meg azt a nyelvet, amelyen a bíróság az iratot megszövegezte – ami másik tagállamban székhellyel rendelkező adós esetében gyakrabban fordul elő –, azzal az adóssal szemben, aki a végrehajtási végzés nyelvét megérti, hátrányosabb helyzetbe kerül, és a szükséges fordítás elkészítése miatt értékes időt veszítene. A Bíróság már megállapította, hogy az 1393/2007 rendeletet oly módon kell értelmezni, hogy minden egyes konkrét esetben biztosítva legyen a megfelelő egyensúly a felperes és az irat címzettje, az alperes érdekei között, az eljárási iratok továbbításának hatékonyságára és gyorsaságára irányuló célkitűzések és az ezen iratok címzettjei védelemhez való jogának megfelelő tiszteletben tartására irányuló követelmény összehangolása által (lásd: 2015. szeptember 16-i Alpha Bank Cyprus Ltd ítélet, C-519/13, EU:C:2015:603, 33. pont). Ha a két határidő párhuzamosan kezdődik, a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az irat címzettjének védelemhez való joga semmiképpen sem biztosított megfelelően, és sérül azon mérlegelési mozgásterének gyakorlásához való joga, hogy az átvételt megtagadja-e vagy jogorvoslatot nyújtson-e be. Az iratok visszaküldése az eljárás több hetes, ha nem több hónapos elhúzódásával járna, mivel a szlovén bíróságnak először arra kellene köteleznie a hitelezőt, hogy nyújtsa be a végrehajtás elrendeléséről szóló végzés fordításait, és csak ezt követően kellene a másik tagállamban történő kézbesítést elvégeznie. Ha a címzett az ügyet gyorsan le akarja zárni, a nyelvismeret hiánya ellenére lehetősége van arra, hogy fordítás nélkül elfogadja az idegen nyelvű iratot, és saját maga szerezzen be fordítást ahelyett, hogy az iratátvétel megtagadáshoz való jogát gyakorolná. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a Charta 47. cikke értelmében vett hatékony jogorvoslathoz való jog biztosításának szükségessége miatt az 1393/2007 rendelet 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a címzett egyhetes határidőn belül élhet a mérlegelési mozgásterével, mielőtt a kifogás benyújtására nyitva álló határidő megkezdődne. A hatékony jogorvoslathoz való jog gyakorlására vonatkozó észszerű határidők meghatározása a tagállamok hatáskörébe tartozik. E tekintetben azonban tiszteletben kell tartani az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét. A tényleges érvényesülés elve

követelményeinek tiszteletben tartása érdekében e határidőnek elegendőnek kell lennie a hatékony jogorvoslati kérelem előkészítéséhez és benyújtásához (lásd: 2011. július 28-i Samba Diouf ítélet, C-69/10, EU:C:2011:524, 66. pont; 2013. szeptember 26-i Texdata Software ítélet, C-418/11, EU:C:2013:588, 80. pont; 2020. szeptember 9-i JP ítélet, C-651/19, EU:C:2020:681, 57. pont). Ezért a Bíróságnak a tényleges érvényesülés elvére vonatkozó ítélkezési gyakorlata fényében az egyhetes, illetve nyolcnapos határidő, amelyen belül egyidejűleg kell döntenie arról, hogy egy idegen nyelvű iratot nem vesznek át, vagy azt lefordítják, és egyidejűleg indokolással ellátott kifogást szövegeznek meg, túl rövidnek tűnik a hatékony jogorvoslat előkészítéséhez és benyújtásához.

- 9 A **harmadik kérdést illetően** a kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az EUMSZ 18. cikkel ellentétes-e a végrehajtási végzéssel szembeni kifogásra nyitva álló nyolcnapos határidőre vonatkozó szlovén szabályozás, amennyiben e végrehajtási végzést egy másik tagállamban székhellyel rendelkező adósnak kézbesítik. Az EUMSZ 18. cikk tilt az állampolgárság alapuló bármiféle hátrányos megkülönböztetést. Azon tagállam állampolgárai, amely a végrehajtási végzésekkel szembeni kifogásokra nyolcnapos határidőt ír elő, általában tudnak e rövid határidőről, és ezenkívül ismerik azt a nyelvet is, amelyen a végrehajtási végzést meghozták. A másik tagállamban letelepedett felek nem számíthatnak ilyen rövid határidőre, különösen ha a saját tagállamukban lényegesen hosszabb határidőket írnak elő (Ausztriában a fizetési meghagyással szembeni ellentmondás határideje négy hét), és az európai fizetési meghagyással szemben ellentmondás benyújtására is 30 napos határidőt határoznak meg. Ezenkívül a más tagállamban letelepedett adósnak először is le kell fordíttatnia a végrehajtási végzést annak érdekében, hogy megértse annak tartalmát, és eldönthesse, hogy azzal szemben védekezni fog-e, ami általában egy bizonyos időt vesz igénybe, és tovább rövidíti az egyébként is rövid határidőt. A szabályozás továbbá lehetővé teszi a hitelező számára, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárás helyett a más tagállamban székhellyel rendelkező adósokkal szembeni végrehajtási végzés elfogadásához vezető szlovén eljárást vegye igénybe, mivel a hitelező számíthat arra, hogy az adós elmulaszthatja ezt a rövid határidőt.

Bezirksgericht Bleiburg (bleiburgi kerületi bíróság)

Bleiburg, 2020. november 6.